

De magie van PARO

de knuffelzeehond

Ze lijkt een gewone knuffel: een babyzeehond met een zachte, witte vacht. Maar in werkelijkheid is PARO een hightech robot vol sensoren, die op een wonderbaarlijke wijze contact met mensen blijkt te kunnen leggen.

Tevreden ligt PARO op tafel in de huiskamer van Amaliahof 1/2, een PG-afdeling in Albert van Koningsbruggen. Ze beweegt vrolijk haar vinnen, maakt kirrende geluidjes en knijpt ontspannen haar ogen dicht. Voor haar zit een bewoonster, die haar vertederd aankijkt, zachtjes aait en lief toesprekt. "Hee humpie, gaat het goed? Heb je honger? Hm, ik moet ook nog eten. Niet weglopen hoor boef! Ja, je bent een schatje!" PARO laat duidelijk merken dat ze de positieve aandacht waardeert, door direct op alle klanken en aanrakingen te reageren. "Normaal gesproken heeft deze bewoonster vrijwel altijd een zonnebril op," zegt woonbegeleidster Elcke Mijnbeek. "Mede daardoor is het lastig om contact met haar te maken. Maar als ze PARO ziet, zet ze haar bril meteen af. Niet omdat wij het vragen, maar uit zichzelf. Dat is de magie van PARO: ze bereikt mensen op een ander niveau."

Direct contact

PARO werd in augustus aangeschaft, op voorspraak van teamleider Dave Holtman. Toen Elcke haar op de afdeling introduceerde, gebeurde er direct van alles. "Een bewoonster die moeilijk contact legt, reageerde meteen op PARO. Haar gezichtsuitdrukking veranderde, ze praatte volop tegen PARO en volgde nauwlettend haar bewegingen. Ook werd ze heel zorgzaam. Dat was

Genomineerd
project

Net echt

PARO is ontwikkeld in Japan en beschikt over vijf soorten sensoren, waarmee ze reageert op aanraking, licht, geluid, temperatuur en beweging. Ook kan ze na verloop van tijd de stemmen en het gedrag van gebruikers herkennen. Als ze in haar ogen wordt geprikt of aan haar snorharen wordt getrokken, draait ze zich weg en gaat piepen. Maar als ze wordt geknuffeld, laat ze onmiddellijk merken dat ze dat prettig vindt.

ontzettend leuk om te zien. Bij PARO liet ze heel ander gedrag zien dan we van haar gewend zijn.”

Elcke is PARO's vaste beheerder en staat bij de bewoners inmiddels bekend als de 'mama van'. Elke dag dat ze werkt, neemt ze PARO mee op de groep. "Soms plaats ik haar bij een individuele bewoner, soms in een groepje. In beide gevallen ontstaat meteen interactie. In een groepje gaan bewoners vaak over haar praten, bij een individuele bewoner leidt PARO meer tot direct contact. Ook bezoekers gaan vaak meteen tegen haar praten. Ze weten dat ze een robot is, net als veel bewoners trouwens. Maar toch roept ze empathie op. Dat gaat gewoon automatisch."

Speentje

Meestal duren de sessies met PARO zo'n anderhalf uur. Dan moet haar batterij weer worden opgeladen, door een stekkertje in haar mond te steken.

"Bij het pakket zat zelfs een speentje," lacht Elcke. "Verder heeft PARO weinig onderhoud nodig. Af en toe reinigen we haar vacht, zodat die mooi wit blijft. Om die reden zijn we ook erg voorzichtig met koffie en thee. Slapen doet PARO in een kluis, waar ze uitrust van alle aandacht."

Waarom hebben haar ontwerpers eigenlijk gekozen voor een zeehond, en niet voor bijvoorbeeld een hond of kat? "Slim bedacht," vindt Elcke. "Niet iedereen heeft met honden en katten even goede ervaringen. Terwijl maar weinig mensen ooit gebeten zullen zijn door een zeehond. PARO voelt dus al snel vertrouwd."

PARO

... helpt bij het maken van **contact** met dementerende ouderen

... roept bij veel bewoners een gevoel van **geborgenheid** op

... biedt een positieve bijdrage aan hun **sociaal-emotioneel welzijn**

... maakt reacties los en brengt het **gesprek op gang**

Dave Holtman:
"Paro zorgt voor een gezellige sfeer op de afdeling."

